

Á COUNTRYFERÐ Í DANMARK

Í AUGUST MÁNAÐI SPÆLDI HALLUR JOENSEN Á CONTRYFESTIVAL Í
SILKEBORG. ODDBJØRN VÁGSLÍÐ VAR VIÐ Á FERÐINI OG HEVUR SKRIVAF
FERÐAFRÁSØGN. HETTA ER FYRSTI PARTUR AV TRIMUM

1. PARTUR

Oddbjørn Vágslíð
post@sosialurin.fo

Tað stóð mær í boði at koma við Halli Joensen, nú hann fyrri fyrstu ferð skuldi royna seg á einum Country Music Festival palli uttanlands, saman við country tónleikarum úr Danmark, Noregi, Svøríki, Týsklandi, Onglandi og USA. Festivalurin skuldi haldast í »Indelukket« í Silkeborg, Danmark. Hallur skuldi á pall sunnudagin tann 14-8-2011, frá kl.13.30 til 14.30.

Satt at siga, var eg eitt sindur ivasamur, um eg skuldi fara hesa søguligu ferð. Eg eri nú komin í pensiónsaldur, og heilsan er farin at bila. Eg visti ikki, hvussu eg kom at passa saman við hesum ungu tónleikarmonnum og -kvinnum, sum vóru í ferðalagnum. Men tá ið eg fekk at vita, at Jógvan Joensen, svigarpápi Hallur, eisini kom við, tók eg av.

Ein onnur orsök, sum gjørdi tað, at eg tók av hesum tilboði, var at vísa Halli, og ikki minst pápa hansara Karl Andre Joensen, sum er farin foldum frá, tann heiður at verða hjástaddur til hesa stóru løtu, tá ið Hallur fyrri fyrstu ferð skuldi royna seg á einum Country festivali uttanlands.

Pápi Hallur, Karl Andre, var hýrurvognsførari í Klaksvík. Vit høvdu somu áhugamál fyrri countrytónleiki, og okkara felags countrystjørna var Hank Williams Sr. Av tí at eg ongantíð havi havt koyrikort, nýtti eg nógv hýrurvogn. Og Karl Andre visti, hvat kassettuband við Hank Williams, hann skuldi seta í, tá ið Oddbjørn kom inn í hýrivognin.

Útboðið av Hank Williams LP-plátum var ikki stórt í plátuhandlunum í Føroyum. Tó kom nakað av Hank Williams LP-plátum heim við fiskimonnum úr Canada og New Foundlandi, og blivu tær nógv spældar. Hetta vóru alt studio-upptøkur av Hank.

Á ferð til London

Á páskum í 1978 gjørdi eg og Jóanes Jacobsen úr Uppsøllum í Klaksvík ein

søguligan countrytúr til Wembley Arena í London. Har var ein innandura countryfestivalur hildin í trýggjar dagar. Mervyn Conn skipaði fyrri hesum tiltaki á hvørjum ári. Á hesum festivali vóru 35 av títtíðar stóru countrystjørnum sum framførdur. Nevnast kunnu Don Williams, Merle Haggard, Kenny Rogers, Marty Robbins og aðrir. Rundan um konsertsalin, sum tók umleið 12.000 fólk, vóru sölubúðir, sum seldu mat, cowboy útbúnað og LP-plátur. o.a. Og her fekk eg hendur á fleiri Hank Williams plátum, sum eg ikki hevði hoyrt fyrr.

Men tað besta av øllum var, at eg kom at kenna enska countryblaðið »Country Music People«. Og havi eg verið haldari av hesum blað líka síðani. Og standa allir árgangirnir í reyðum ringbindi, sum verður framleitt til blaðið. Í gjøgnum hetta blað kundi eg fylgja við, hvat nýtt kom út við Hank Williams. Og so var at fáa fatur á LP'ini úr Onglandi ella USA. Og so at fortelja Karl Andre, hvat nýtt var komið í húsið. Og so at seta seg at kopiera hesa sangir, yvir á kassettubond til Karl Andre. Hallur sigur, at hann minnst eina ferð, at pápi sín kom inn í køkin hjá teimum. Í hondini hevði hann eitt kassettuband við Hank Williams, sum hann kysti og segði: »Nú skulu tit hoyra«.

Og Hallur man hava lurta væl eftir. Tí nógvir av yndissangum við Hank, sum Karl Andre helt av, syngur Hallur fyrri okkum í dag, til gleði fyrri seg sjálv-an, og ta stóru fjøld av áhoyrarum, hann hevur rundan um seg.

Hósdagur 11. august

Eg fekk at vita frá Halli, at eg bleiv avheintaður hósdagin kl.12.30, og at vit fóru vestur á flogvøllin við reyða ferðabussinum hjá honum, við hvítum cowboyhatti á síðuhurðunum. So har var eingin ivi, har vit komu, at her komu tónleikarar, sum høvdu við countrytónleik at gera.

Við í ferðalagnum úr Klaksvík vóru countrykongurin Hallur Joensen, kona hansara Annika, svigarpápin Jógvan Joensen, guitarleikarin Jóan Petur

Hansen, vanligi nevndur »Beddi«, kona hansara Sigrid, trummuleikarin Høgni Klakkstein, Karl Sofus í Heimistovu, sum er ein av Føroya bestu dokumentar fotografum. Hann skuldi royna at fáa hesa søguligu ferð festa á film og fløgu. Og so Oddbjørn, sum bara skuldi fylgja við og njóta túrin.

Komnir á flogvøllin, hittust vit við restina av ferðalagnum, sum komu úr Tórshavn. Steelguitarleikarin Jákup Zachariassen, bassguitarleikarin Eyðun Johannesen og songkvinnan Kristina Bærandsen, sum syngur kór saman við Halli. Keyboardspælarin Godtfred Joensen var staddur í Danmark saman við konuni, og skuldi koma til konsertina sunnudagin.

Manager (fyriskiparin) hjá Halli, Allan Samuelson, var saman við unnustuni Annie Joensen farin til Silkeborg frammanundan.

Eftir eina seinking uppá ein hálvan tíma, var hildið avstað. Og komu vit til Billund í øllum góðum. Har stóð ein stórir bussur og tók ímóti okkum og tónleikaraviðførinum. Vit skuldu gista á Scandic Hotel í Silkeborg, og var hetta eitt frálíkt hotell við innandura svimjihyli, billardborði, og ikki minst fótólts-spæliborði, sum bleiv nógv brúkt.

Tá ið vit skuldu kekka inn, stóð ein plattur við tí nýggju fløguni hjá Halli »Enn stendur hurð mín opin« frammanfyri reseptionsdiskin. Hallur tók eina esku upp og gav okkum øllum eitt eintak av fløguni. Og var hann sjálvandi sera spentur at síggja, hvussu tað endaliga úrslitið kom at síggja út.

Eftir at vit høvdu kekka inn og funnið okkara kømur, skuldi tann nýggja fløg-an hjá Halli roynast á fartelduni hjá Karl Sofus, sum eg hevði kamar saman við. Eg legði meg á seingina við bóklinginum, sum fylgdi við fløguni. Og bleiv eg stórliga bilsin og ikki sørt stoltur av, at vit kundu framleiða og tónleikaliga frambra tilíkt dygdarverk. Ein føroyskt framleidd countryfløga. Her eigur Jákup Zachariassen, saman við yrkjarum, lagsmiðum, tónleikarum, ljóðblanderum og ikki minst Hallur stóra tøkk fyrri valaverk.

Avtalan var, at vit skuldu hittast á matstovuni seinni. Vit vóru komin í seinna lagi, og var matstovan við at steingja. Men við vælvild frá kokki og servitrisu, fingi vit ein góðan bita og fóru troytt til songar. Avtalað var, at vit skuldu hittast kl. 9.00 til morgunmat dagin eftir, og planleggja dagin.

Fríggjadagur 12. august

Eftir at hava fingið okkum morgunmat og planlagt dagin, eitt nú hvat vit skuldu fara til, var farið avstað við einum minibussi inn á »Torvet« í miðbýnum í Silkeborg. Festivalurin skuldi byrja og undirhald var frá kl.12.30 til 15.30. Síðan fór alt fylgið so at siga í skrudgongu í bilum og til gongu út á festivaløkið »Indelukket«, sum liggur tætt við.

Vit fóru í góðari tíð inn til miðbýin. Har vóru teir í ferð við at rigga til á einum lítlum palli. Borð og stólar vóru á økinum, so vit tóku nakrar stólar og settu okkum niður við einari øl.

Kvinnurnar hvurvu inn í handlar, at hyggja uppá útboðið, og hvat kundi keypast

heim við. Eg hevði, áðrenn eg fór úr Føroyum, hugt eftir veðurlíkindunum í sjónvarpinum. Har var spátt regn allar dagarnar, so eg hevði tikið mær oljuktur við í viðføri. Nú sótu vit í miðbýnum í Silkeborg í brennandi sólskin. Karl Sofus hevði sikkurt hugt eftir somu veður spámonnum. Tí hann hevði ongar sólbrillar við. So hann fór at keypa sær einar sólbrillar. Og tað fekk hann eisini. Eftir at hava verið í samskipti við ein sölusnilling kom hann út aftur við sólbrillum í besta »Bono« stíli, og sum kostaðu ein hálvan bóndagard.

Eingin av okkum høvdu fyrr verið á hesum festivali. So vit vistu ikki, hvussu hetta fór at ganga fyrri seg. Men vit komu skjótt at merkja, at hetta var nakað serligt. Tí skjótt tusti inn á økið við kvinnum og monnum í 30 til 70 ára aldur, íklødd fullan cowboybúna.

Eftir at hava verið við til setan og hoyrt uppá countrytónleik eina løtu, komu Allan Samuelson og unnustan Annie upp í hóp. Hann hevði roynt